

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 726 ²	Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. 3,13-17) 11 Σεπτεμβρίου 2016 πρῶτῃ (2000)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

«Ὑπάρχει Θεός;»

«Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν...» (Ἰω. 3,16)

Στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, ἀγαπητοί μου, ἀσκοῦμε ἓνα γλυκύτατο λόγο τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀκοῦμε, ὅτι **ὁ Θεὸς ἀγάπησε τὸν κόσμον**. Καὶ τὸν ἀγάπησε μὲ μιὰ ἀγάπη μοναδική: «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν...» (Ἰω. 3,16). Ὑπάρχει πιὸ ἐνδιαφέρον θέμα ἀπὸ αὐτό;

Ἄλλ' ἀμέσως ἀκούγεται ἀντίρρησης:

—**Θεὸς στὴν ἐποχὴ μας!** Τώρα, πού πετᾶμε στὰ ἄστρα μὲ πυραύλους καὶ διαστημόπλοια, ἔρχεσαι σὺ νὰ μᾶς μιλήσης περὶ Θεοῦ; Ὁ Θεὸς εἶνε μπαμπούλας, σκιάχτρο, πού τὸ ἔκαναν οἱ παπᾶδες γιὰ νὰ τρομοκρατοῦν τὸ λαό. Ὁ Θεὸς εἶνε στὸ μουσεῖο σήμερα...

Ἀναγκαζόμεθα λοιπὸν ν' ἀφήσουμε τὸ ὠραῖο θέμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ ν' ἀπαντήσουμε στὸ ἐρώτημα: **Ὑπάρχει Θεός;**

***

Ποιοὶ λένε, ἀγαπητοί μου, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός; Εἶνε Ἕλληνες; Στὴν πατρίδα μας ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς δὲν ὑπῆρχε ἄθεος. Τώρα τελευταῖα παρουσιάστηκαν **ἄθεοι καὶ ἄπιστοι**. Καὶ σκορποῦν τὸ φαρμάκι τους, γιὰ νὰ κλονίσουν τὴν πίστι τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοὶ λένε, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός.

Δὲν ὑπάρχει Θεός; Τί ν' ἀπαντήσουμε σ' αὐτούς, εἴτε ξέρουν εἴτε δὲν ξέρουν γράμματα;

Τοὺς ταιριάζουν τὰ λόγια τοῦ Δαυΐδ: «*Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός*» (Ψαλμ. 52,2). Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἔχη κανεὶς **σαλεμένο τὸ μυαλό** του, ἢ νοητικὴ του μηχανὴ νὰ μὴ λειτουργῇ κανονικά, γιὰ ν' ἀμφισβητῇ τὴν ἀλήθεια ὅτι ὑπάρχει Θεός, πού εἶνε γραμμένη παντοῦ.

Ἡ ἀθεΐα, ἀδελφοί μου, **δὲν στηρίζεται στὴ λογική**. Θὰ σᾶς φέρω ἓνα παράδειγμα.

Βρισκόμαστε μέσα σ' ἓνα ναό. Ὁ ναὸς βέβαια δὲν ἔγινε μόνος του. Γιὰ νὰ χτιστῇ ἓνας ναὸς ἐργάστηκε συνεργεῖο ὀλόκληρο. Ἐὰν

τώρα παρουσιαστῇ ἓνας καὶ πῆ, «Ἐέρετε ὁ ναὸς φύτρωσε ἔτσι, δὲν δούλεψε κανένας γιὰ νὰ γίνῃ», ἐρωτῶ, ποιός ἀπὸ σᾶς θὰ τὸ παραδεχθῆ; Γι' αὐτό, ἂν ὑπάρχη κανένας ἄθεος, νὰ τοῦ πῆτε: Ἐὰν ἐσὺ πείθεσαι ὅτι ἓνας ναὸς φυτρώνει ἔτσι μόνος του, τότε θὰ πεισθῶ κ' ἐγὼ ὅτι αὐτὸ τὸ σύμπαν ἔγινε μόνος του.

Καὶ τί εἶνε, ἀδελφοί μου, ἓνας ναὸς μπροστὰ σὲ κάποιον ἄλλο ναό;

Ἀκούστηκε νὰ λήη κάποτε **ἓνας ἄθεος**:

—Ἐννοια σας, θὰ σᾶς κρεμάσουμε ἐσᾶς τοὺς παπᾶδες!

Μᾶς ἀπειλεῖτε; Τὴ ζωὴ μας δὲν τὴ λογαριάζουμε, τὴ θυσιάζουμε. Ὅριστε, κρεμάστε μας. Τί θὰ κάνετε μετὰ;

—Θὰ βάλουμε δυναμίτη, γιὰ νὰ τινάξουμε στὸν ἀέρα τὶς ἐκκλησιές.

Καὶ μὲ τοῦτο τί θὰ κατορθώσετε; Μπορεῖ νὰ βάλῃς δυναμίτη καὶ νὰ τινάξης ὅλες τὶς ἐκκλησιές. Μπορεῖ νὰ κἀνης κιμᾶ ὄλους τοὺς παπᾶδες. Μπορεῖ νὰ βάλῃς φωτιὰ καὶ νὰ κάψῃς ὅλες τὶς εἰκόνες. Μπορεῖ νὰ σβήσης τὸν πολυέλεο. Μπορεῖ νὰ κἀνης ἓνα ναὸ σαλόνι, κινηματογράφο, ταβέρνα, μουσεῖο. Μπορεῖ νὰ τὰ κἀνης ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ τὸ χέρι σου εἶνε πολὺ μικρὸ γιὰ νὰ γκρεμίσης **ἓναν ἄλλο ναὸ** καὶ νὰ σβήσης ἓναν ἄλλο πολυέλεο.

Ὁ **πολυέλεος** αὐτός, πού ἔχει ὄχι δέκα ἢ εἴκοσι ἢ σαράντα κεριά, ἀλλὰ ἑκατομμύρια καντήλια, καὶ κανένα χέρι ἀθέου δὲν μπορεῖ νὰ τὸν φτάσῃ, γιὰτὶ εἶνε πολὺ ψηλά, εἶνε ὁ οὐρανὸς μὲ τὰ ἑκατομμύρια ἀστέρια του. Αὐτὰ εἶνε τὰ καντήλια τῆς Παναγίας, πού κάθε βράδι τ' ἀνάβει ὄχι ἄνθρωπος καντηλανάφτης, ἀλλὰ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

Ἐλα ἐσύ, ἄθεε, νὰ σβήσης αὐτὸ τὸν πολυέλεο, ἔλα νὰ γκρεμίσης αὐτὸ τὸν ἀπέραντο ναό...

Δὲν εἶνε παραμῦθι ἢ πίστι μας. Εἶνε ζωντανή, καὶ ὑπάρχει στὴν καρδιὰ τοῦ καθενός.

Μπορείτε, ἐσὺ ὁ ἄθεος, νὰ γκρεμίσης ὅλες τὶς ἐκκλησιές· μὰ τὸ Θεό, πού εἶνε μέσα στὴν καρδιά μας καὶ λατρεύεται ἐκεῖ μυστικά, δὲν μπορεῖς νὰ τὸν ξερριζώσης.

Υπάρχει λοιπὸν Θεός, εἰς πείσμα ὄλων τῶν δαιμόνων καὶ ὄλων τῶν ἀθέων. Γι' αὐτὸ εἶπα· ἂν ὑπάρχη κάποιος ψευτοεπιστήμονας –γιατὶ οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες πιστεύουν καὶ προσκυνοῦν τὸ Θεό–, ἂν ὑπάρχη κάποιος πού ἀμφισβητεῖ τὴν πίστι μας, δὲν ἔχεις τίποτ' ἄλλο νὰ τοῦ πῆς παρὰ μόνο τοῦτο· Ἐὰν ἐσὺ πείθῃσαι ὅτι **τὸ ρολοῖ** πού φορᾶς φύτρωσε ἔτσι στὰ χωράφια, ἂν πείθῃσαι ὅτι τὰ ρολόγια φυτρώνουν σὰν ῥεπάνια σὲ κάποια λαγκαδιά, τότε θὰ πεισθῶ κ' ἐγὼ ὅτι αὐτὸς ὁ κόσμος φύτρωσε μόνος του. Τὸ ρολοῖ τὸ ἔκανε ἕνας ὠρολογοποιός. Μὰ δὲν ὑπάρχει καλύτερο ρολοῖ ἀπὸ τὸν ἥλιο. Εἶνε κουρδισμένο χιλιάδες τώρα χρόνια. Ποιός τὸ κούρδισε; Τί σπουδαῖο πρᾶγμα· «*Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ*» (Ψαλμ. 103,19-20). Γνωρίζει, λέει, ὁ ἥλιος τὴ δύσιν του. Ἐχει ἀκρίβεια. Δὲν χάνει οὔτε ἕνα δευτερόλεπτο, σοῦ λένε οἱ ἀστρονόμοι. Ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ρολόγια σφάλλουν, ἀλλὰ τὸ ρολοῖ πού λέγεται ἥλιος τὸ ἔχει κουρδισμένο ὁ Μεγαλοδύναμος καὶ λειτουργεῖ χιλιάδες τώρα χρόνια.

Λοιπὸν κ' ἐσὺ δὲν παραδέχεσαι ὅτι τὸ ρολοῖ φυτρώνει ἔτσι στὸ χωράφι· καὶ πῶς νὰ παραδεχθῶ ἐγὼ, ὅτι **τὸ τεράστιο αὐτὸ ρολοῖ τοῦ σύμπαντος**, μὲ ἑκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια ἐξαρτήματα καὶ μὲ τὸν πιὸ λεπτεπίλεπτο μηχανισμό, λειτουργεῖ ἔτσι;

Γι' αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει· «*Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός*» (Εβρ. 3,4). Κάθε σπίτι ἔχει τὸ νοικοκύρη του, καὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ σπίτι πού λέγεται σύμπαν ἔχει τὸ νοικοκύρη του· ὁ δὲ **νοικοκύρης του εἶνε ὁ Θεός**.

–Καλά, θὰ μοῦ πῆς· παραδέχομαι, ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ἄλλ' ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ Θεός ἀπὸ κ'εῖ ψηλὰ **ἐνδιαφέρεται** γιὰ τὸ τί κάνει ἐδῶ ὁ κόσμος.

● Μὰ πῶς τὸ λὲς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Μὴν πᾶς μακριά· καὶ μόνο **ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀέρας** μὲ τὸ ὀξυγόνο του δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Θεοῦ.

Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ πάη στὴ **Σελήνη**. Σᾶς ἐρωτῶ ὅμως· πῶς θὰ ζήση ἐκεῖ; Ἡ Σελήνη εἶνε σὰν ἕνα ξερονήσι. Δὲν ὑπάρχει ἀέρας. Ὅποιος θὰ πάη στὴ Σελήνη, πρέπει νὰ πάρη μαζί του ὀλόκληρα ἄσκια ὀξυγόνο. Ἄχ αὐτὸ τὸ ἀεράκι, πού πνέει παντοῦ, τί εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἶνε! Ὅπως τὸ ψάρι δὲν μπορεῖ νὰ ζήση ἔξω ἀπὸ τὸ νερό, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ζήση ἔξω ἀπὸ τὸν ἀέρα.

Θυμᾶμαι ἕνα **Γερμανὸ στὴν κατοχή**. Μὲ κάλεσε στὸ στρατηγεῖο καὶ μοῦ εἶπε πικρὰ λόγια.

–Ἄχ, λέει· σᾶς μισοῦμε ἐσᾶς τοὺς Ἕλληνες ἐμεῖς οἱ Γερμανοί. Παραπονιέστε, πῶς πήραμε τὸ λάδι, τὰ ὄσπρια, τὶς φακές· μὰ ἂν εἶχαμε μηχανήματα, **καὶ τὸν ἀέρα θὰ σᾶς ἀφαιρούσαμε!**...

Εὐτυχῶς πού δὲν μποροῦν οἱ κακοῦργοι καὶ οἱ ἄθεοι, νὰ βροῦν τέτοιο μηχανήματα. Ἄλλὰ ὁ Θεός δὲν εἶνε σὰν τὸ Γερμανό, πού εἶχε κακία. **Ὁ Θεός εἶνε πολυέλεος καὶ πολυεύσπλαχνος**· στέλνει τὸ ἀεράκι του καὶ φυσᾷ καὶ σὲ δροσίζει, καὶ ἀναπνέεις καὶ ζῆς, ἄνθρωπε.

● Τὸ ἀεράκι, πού πνέει, ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶνε. Καὶ μόνο τὸ ἀεράκι στέλνει ὁ Θεός; Ἐκεῖνο **τὸ νερό**, πού πίνεις, ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶνε. Ποιός ἔκανε τὰ ποτάμια, ποιός ἔκανε τοὺς ὠκεανούς καὶ τὶς θάλασσες;...

Ἀχάριστε ἄνθρωπε! Δὲ βλέπεις τὸ πουλάκι, πού πίνει μιὰ γουλιὰ νερὸ καὶ ὑψώνει τὸ κεφάλάκι του στὸν οὐρανὸ καὶ λέει, Σ' εὐχαριστῶ Θεέ μου; Κ' ἐσύ, πού σοῦ δίνει τὸ καθαρὸ νεράκι, ποτέ σου δὲν εἶπες, Θεέ μου σ' εὐχαριστῶ.

● Ἐκανε ἡ ἐπιστήμη ἐργοστάσια ἠλεκτρισμοῦ καὶ θαυμάζει ὁ κόσμος. Τί θαυμάζετε; Ἐδῶ ὑπάρχει τεράστιο ἠλεκτρικὸ ἐργοστάσιο, **ὁ ἥλιος**· δουλεύει συνεχῶς, καὶ στέλνει δωρεὰν φῶς. Τί πληρώνεις, ἄνθρωπε, σ' αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο, πού ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδι σκορπίζει ἑκατομμύρια κιλοβάτ ἐνεργείας ἐπάνω στὴ γῆ;

Καὶ κάτι ἄλλο. Ἐχει ῥυθμίσει ὁ Θεός τὸν ἥλιο σὲ **κατάλληλη ἀπόσταση**, κ' ἔτσι ἡ Γῆ ἔχει κανονικὴ θερμοκρασία. Τὸ σκεφτήκατε; Μπορεῖ ὁ Θεός νὰ δώσῃ διαταγὴ στὸν ἥλιο καὶ νὰ πῆ· Ἦλιε, χαμήλωσε στὴν ἀμαρτωλὴ Γῆ! Καὶ τότε κάρβουνο θὰ γίνουν οἱ ἄνθρωποι. Μπορεῖ πάλι νὰ πῆ ὁ Θεός· Ἦλιε, φύγε! Καὶ τότε θὰ παγώσουν οἱ λίμνες, οἱ θάλασσες, τὰ πάντα. Θὰ γίνῃ Βόρειος Πόλος ὅλη ἡ γῆ.

* * *

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ, ἀγαπητοί μου, μένει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Θεός ὑπάρχει; Ὁμολόγησε λοιπὸν τὴν πίστι σου σ' αὐτὸν καὶ πὲς μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά· **«Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...»** (Σύμβ. πίστ.).

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ μένει ἀμφιβολία, ὅτι ἐκεῖνος ἔπλασε τὸ σύμπαν καὶ προνοεῖ γιὰ τὴ ζωὴ μας; **Ὅλα δὲν εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ**; θέλεις καὶ ψυχαγωγία, θέλεις θέατρο; Ἀνέβα στὰ ψηλὰ βουνά. Δὲς τὴν ὁμορφὴ φύσιν καὶ σκέψου· Τὸ ἀηδόνι πού κελαῖδᾷ, τὸ λουλούδι πού μυρίζει, τὸ ἀρνάκι πού βόσκει στὸ χορτάρι, καὶ ὅ,τι ὠραῖο ὑπάρχει στὸν κόσμον, ὅλα τὰ ἔχει κάνει γιὰ σένα ὁ Θεός. Λοιπὸν πὲς κ' ἐσὺ ἕνα Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**